

A közönség tisztelete

Közismert tény, hogy két ember kommunikációjának körülbelül nyolc százalékát teszi ki a verbális kommunikáció, míg a fennmaradó százalékot a viselkedés, magatartás, metakommunikáció és a külső megjelenés adja. A leghétköznapibb esetben is fontos része egy adott cselekvésnek, „üzenetovábbításnak“ az öltözködés, megjelenés. Különösen így van ez az előadóművészetek világában. Tény, hogy az előadóművészetek különböző formái esetében gyakran a megjelenés szabályaival szemben különböző elvárások vannak. Senki nem lepődne meg azon, ha egy neves művésznünk pulóverben és farmernadrágban tartaná meg József Attila-estjét, de valószínűleg közfelháborodást váltana ki, ha egy szimfonikus zenekar koncertjén a tagok viselnének hasonló öltözetet.

Ahogy a beszéd a kommunikáció közvetítésének és benyomáskeltésnek csak egy része, ugyanígy a zenei kommunikáció, bár nagyon fontos, de nem átfogó teljességgel (része!!!!) egy „üzenet“ közvetítésének.

A zenei üzenet célbajuttatásához, a hallgatóság megnyeréséhez elengedhetetlenül fontos az adott zenekar színpadi megjelenése. A zenekar mint egységes csoport jelenik meg a hallgatóság előtt, és csak annyiban igazán zenekar, amennyiben így jelenik meg. Ahogy a hallgató nem hegedüst vagy cselló, oboást hall, hanem zenekart együtt, a vizuális kommunikációban részt vevő néző nem különböző stílusú ruhákat lát, hanem egy egységes színpadi megjelenést vár.

Ez az egységes színpadi megjelenés, kizárja az egyéni stílusnak az összmegjelenés rovására történő érvényesülését. Nem mond ellent ennek a szólisták egyéni, kreatív öltözékben való megje-

lenése, amely azonban nem állhat konfrontban stílusjegyeit tekintve a zenekar színpadi megjelenésének egészével.

Mivel minden szabály alól, természetesen ez alól is lehet kivétel, ott azonban éppen ez a konfrontálás kiváltása az egyéni ruha funkciója. Ez a színpadi egyöntetűség mint kíváncsi, nyilvánvalóan az adott zenekar anyagi viszonyainak, körülményeinek a függvénye, amely azt jelenti, hogy amennyiben nincs mód egységes fellépő ruhák beszerzésére, úgy minimumelvárásként törekedni kell a ruhák egységes megjelenési stílusára és színhatására. * (Előző szám hasonló témájú cikkei. A Zenekari újság előző számaiban is részletesen foglalkozott a színpadi megjelenés és fellépési ruhák stílusával szemben támasztható követelményekkel. Pár rövid gondolat erejéig a színpadi megjelenés színhatásairól. A fekete szín, amely a legelfogadottabb és leggyakoribb színe a zenekari fellépőruháknak, önmagában is egy nagyon összetett hatású szín, attól függően, ki hogyan viseli. Egyszerre tud kifejezni komolyságot, összetörtséget, ugyanakkor erősséget, határozottságot, kifinomultságot, rejtélyességet és ünnepélyességet egyszerre. A feketén kívül még van néhány „ünnepi vagy alkalmi“ szín, ilyen a sötétkék, lila, bordó.

Nem sorolható az alkalmi ruha színéhez a narancssárga, a barna, a szürke, a zöld. A zöldnek csak mély, türkiz vagy smaragd zöld árnyalatai alkalmiak. A színek egyöntetűsége nem feltétlenül jelenti a színek egyformaságát, a mély színek (sötétkék, bordó, lila) ugyanolyan vagy hasonló vizuális benyomást kelthetnek, mint a fekete.

Ezért elfogadható akár olyan színpadi öltözködés, ahol harmonikus összhangban van együtt a férfiak fekete szmo-

kingja és a nők mélylila-bordó-kék fellépőruhája.

A harmónia ebben az esetben a nők fellépőruhájának szabásán, az anyag minőségén és a színek mélységén múlik.

Sokan nem szeretik sminkelni magukat sem a magánéletben, sem a színpadon, mégis meg kell állapítanunk, hogy a smink megfelelő használatának nagyon fontos szerepe van.

Mindenki látott már valószínűleg olyan előadóművészt akit a nem jól magarákent a helytelen vagy túlhangsúlyozott smink kifejezetten előnytelenné tett. A színpadi megvilágítás verítékeztet, bőrpírt válthat ki, amely főleg a színpadhoz közel ülő nézőknél csökkentheti az esztétikai élményt. Ennél talán még fontosabb a világítás és a háttérszínek bőrre gyakorolt színhatása. Különböző színek másképpen tükröződnek az arcbőrön. Fontos továbbá, hogy a zenekar tagjai tisztában legyenek az „évszaktípusokkal“.

Az erre vonatkozó ismeretek ma már számos könyvben és szépségügyi tanácsadóknál megszereshetők. A világos arcbőrű, hajj, tavasz évszaktípusba tartozó nők számára nem előnyös a hideg és élénk színű smink, míg a „nyár“ típusúaknak kifejezetten jó. A barna hajj, szemű „ősz“ színtípusú nők előnyösen használhatják a bézs-barnás árnyalatokat, míg a „tél“ típusú nőknek az élénk smink ajánlott. Természetesen a hajviseletre is figyelni kell. Itt is általános elv a visszafogottság. Akinek hosszú haja van, célszerű összefogni akár egy hajcsattal, ami szintén nem lehet feltűnő.

Látszólag evidens dolog, hogy a kiegészítők viselésékor is ugyanerre a

mértékletességre kell törekedni. Mit jelent ez? Fülbevaló mindenképpen kívánatos finom nyaklánc kiegészítésével. Kerülni kell a feltűnő nyakékek viselését.

Mondani sem kell, hogy az öltözködés nélkülözhetetlen eleme a magas sarkú cipő (fekete), bármely más megoldás (csizma, félcipő, lapos sarkú cipő) nem elfogadott.

Az egységes megjelenés egy együttes számára, jelentőségénél fogva nem lehet anyagi kérdés. Ezt ismerte fel például a BM Duna Szimfonikus Zenekar, amikor hosszú idő után, a kiváló együttes művé-

szi színvonala mellett az egységes megjelenésre is áldozott.

Egy ilyen „beruházás” a mai világban nem könnyű döntés eredménye. A művészegyüttes fellépőruháját a zenekar tagjainak, és a rendelkezésre álló lehetőségek figyelembevételével próbáltam megtervezni.

Az eredményt nemcsak az itt látható képek illusztrálják, hanem önök is személyesen megítélhetik, amennyiben részt vesznek a művészegyüttes jövőbeli hangversenyeinek egyikén.

Bucsuházy Piroska

„Utánpótlás”

2. Nemzetközi Zala-Fesztivál 1996 augusztus 17-30

Fiatall hegedűs tehetségek kurzusa augusztus 17-27-ig
részvételi díj (980 DM)

- Jorge Sutie, Montevideo

Hegedű mesterkurzus augusztus 22-30-ig
részvételi díj (870 DM)

- Prof. Stefan Gheorghiu, Bukarest

Zeneszerzés kurzus augusztus 17-30-ig
részvételi díj (480 DM)

- Prof. Dieter Acker, München

Kamarazene kurzus augusztus 17-30-ig

- Prof. Dieter Acker, /vezető
- Jörg Bierhance / asszisztens
- Therese Dussaut / zongora
- Lakatos Katalin / zongora
- Prof Nakao Sonoko / zongora
- Drahos Béla / fuvola
- Teo Arias / hegedű
- Popa Tivadar / brácsa
- Székely Attila / csello
- Kostyák Botond / nagybőgő

Művészeti vezető: Popa Tivadar

Jelentkezés:

Benediktenwandstr 42 - 81515

MÜNCHEN

Tel./Fax: 49 (0) 89-643738

Bank:

Postgiro München, BLZ 700 100 80

Konto 521 191 806

Próbajáték

A LILLE-i Állami Szimfonikus Zenekar timpani - szóló ütős próbajátékot hirdet 1996 május 6-ára (9 óra 30-kor).

A jelentkezési határidő 1996 április 25.

Felvilágosítást a következő címen lehet kérni.:

ONL-30 place MENDÈS FRANCE - BP 119- 59027 LILLE Cedex

Tél. 20 12 82 40 - Fax. 20 78 29 10